

Un cas d'immoralitat professional

Continua la gran feina administrativa iniciada en nostra ciutat pels vells cacics regionalistes amb l'únic objecte de canviar el personal de tota mena, substituïnt-lo per afamats partidaris de la famosa *Cobla de l'Odi*.

No n'hi ha hagut prou amb les gestes del nostre Ajuntament a les ordres dels celeberrims Rosell i Santiago de Riba i servint d'escolanets dòcils i creients els que han fet de l'Alcalde d'ençà de la caiguda dels *pupins*. Per qualque raó el nostre senyor feudal màxim és Vice-president de l'Excm. Diputació provincial, i ara ha tocat el torn en nostre districte als organismes dependents d'aquesta Corporació, essent substituïts barroerament i sense cap causa ni motiu justificat, moral ni material, tres dels quatre funcionaris que fins ara ocupaven llocs en la Sub-brigada Sanitària provincial de nostra ciutat i districte.

En la sessió de la Comissió Provincial del prop passat dia 9 del corrent, foren substituïts els funcionaris locals de la dita Sub-brigada, senyors Josep Marimón, auxiliar tècnic; Joaquim Montaner, auxiliar mecànic, i Jaume Viaplana, auxiliar desinfector mecànic, pels benemèrits afil·liats a la corda regionalista, senyors Angel Parera i Novelles, apotecari; Francesc Jané, «Clar-i-Net», i el jove Isidre Valls.

No volem repetir una altra vegada més en nostres planes allò que, de tan vell, tothom ja s'hò sap de memòria, ço és: que «la política no té entranyes»; més, si que volem fer constar, en primer lloc, en lletres de motllo, el fet de que una Corporació que hauria de tenir tan prestigi com és la Diputació provincial, descendeixi a un tan baix nivell per a fer el joc de quatre quimerosos de poble i que, pel que en la pràctica es veu i es toca, no té altre objectiu, la seva actuació en el governament d'un poble, que el canvi o substitució d'uns empleats, per a protegir els incondicionals de tota mena que tinguin fets prou mèrits i s'ajupin a les seves exigències i passions folles.

I segonament, l'altre fet insòlit, que ens ha servit per a encapçalar aquestes ratlles i que és el següent: el que un professional de les arts liberals, tot un senyor de carrera, fassi el paper de Cirineu, fent veure que vol ajudar els que de una manera circumstancial i passatgera manen la ciutat, a portar-los la creu del martirologi polític, prestant-se a fer la traveta a altre seu company de professió que complia estrictament els seus deures en el lloc que ocupava.

I, encara hi ha més. Segons ens ha enterat un colomet que va assistir a la sessió de la Comissió provincial, en la qual es feren aitals substitucions, el procediment emprat pel Pilats provincial, senyor de Riba i d'Espanya per a nomenar el farmacèutic senyor Novelles, fou el següent, proporcionat, és clar, per l'interessat: Varis diputats impugnaren l'intent de substitució de l'empleat tècnic, senyor Marimón, per motius que tota persona honorable ha de tenir per bons, o sigui que, no havent-hi causa justificada dintre el treball i els deures del professional, no hi cabia, en justícia i decorum, aital substitució. A quals raons objectà el «pare de la criatura», presentant un document fals segons el qual el senyor Novelles havia pertenescut, amb anterioritat, a la Sub-brigada, i, per tant, el facultatiu proposat no venia a substituir a ningú, ans al contrari, havia estat ell mateix el substituït amb anterioritat per la influència dels *pupins*, aprofitant-se del temps de la cèlebre Dictadura.

I veus-aquí el fet. S'aprovà el dictàmen i la immoralitat professional fou comesa.

Ara, a nosaltres ens ha tocat posar de relleu la desaprensió dels que han intervingut en aquest fet, posant-la a la consideració de la gent sèria i honorable.

Si entre la gent de cultura poden passar — i passen — aquestes coses, ¿què no passarà amb tot l'altre ramat dels Riba, Rosell, Camillo i Rosàs, «S. en C.»?

El públic sensat, que jutgi.

Ahir, 17 de gener, es complí el LVI aniversari de l'entrada dels carlins a Granollers, en l'any 1875.

En el cor dels liberals granollerins és sempre viu el record d'aquella tragèdia i d'aquell afront.

Una nota oficiosa

Conseqüència de l'intervenció del Col·legi Oficial del Secretariat de la província en l'assumpte de la destitució del senyor Boèt, l'Alcalde de Granollers s'ha "destapat" amb una nota oficiosa tramesa a la premsa de Barcelona, per tal d'explicar els motius de la destitució del Secretari Municipal.

No comprenem l'interès del senyor Camillo a sincerar-se davant dels organismes oficial i davant del públic per una resolució adoptada, segons ell, amb el màxim de garanties de legalitat.

Prescindeixin, els senyors de la Comissió Permanent Municipal que votaren la destitució del secretari senyor Boèt, de totes les actuacions, oficials o oficioses, que en respecte el particular puguin succeir-se, i restin amb la consciència tranquil·la fins i tant que els Tribunals competents diguin la darrera paraula en aquest assumpte per a cuitar a reparar la falta comesa — si és que en realitat haguessin procedit amb manifest error, — car abriguem la seguretat de que jamai no fou el seu ànim volguer perjudicar el senyor Boèt i si tan sols donar compliment a la llei, de la qual són guardadors fidels.

I, en últim terme, nosaltres, que ens preciem de conèixer els homes que els rodegen, no dubtem que els evitaren tota molèstia i tot perjudici i que seran ells els que pagaran tota indemnització que els pugui correspondre... si hi hagués lloc. Que no tots tenen la "solvència" d'un Serra i Dachsl...

L'assumpte de la destitució del Secretari de Granollers, senyor Boèt, és cosa ja liquidada — quan menys provisionalment, — i, al nostre entendre, són altres qüestions les que haurien de preocupar fonamentalment l'atenció del Consistori.

I consti que no ens referim a la probable substitució dels alcaldes de R. O., ni al concurs que projecta l'Ajuntament per a l'adquisició de material per a l'extinció d'incendis, que amb vertadera follia acaricien alguns regidors... i fins i tot algú que no ho és.

ZETA

Les facècies d'En Rosell

Desitjant escatir sobre la verdadera personalitat del secretari del batlle, anunciem avui un reportatge de Sentmenat. Quan ens arribin les noves que ens han promès, anirà un propi a Sentmenat a fi de comprovar personalment tot allò que ens interessi. Es d'urgència desemmascarar l'Home de les Plaques perquè Granollers sàpiga per peces menudes qui és aquest tipu aventurer i perdonavides que En Santiago de Riba ens ha facturat per a vergonya nostra i desprestigi de la ciutat.

Com si encara no fos prou vergonyós veure com dicta a l'Alcalde de R. O. els mals pensaments que En Camillo no pot tenir, perquè l'Esteve no pensa, ara l'hauré de suportar com convei nostre. Si com un passavolant se li ha comprovat el negociet de les plaques, ¿què no farà aquest secretari tan particular, sens dubte al de més barra que ha patit Granollers? La quimera que un petit sector de la ciutat hagi tingut i segueix tenint en contra de certes persones, ha fet molt de mal; però el més greu de tot el què farà arrencar els cabells a més d'un honrat ciutadà, és l'equivocació tinguda pels que avui manen, de portar a conviure entre nosaltres un ésser tan poc desitjable com En Emili Rosell i Montaner.

En Rosell ja ha vingut. L'«Home de les Plaques» ja és ací. ¿Qui el treurà? Si els granollerins dignes es sentissin homes de debò, no consentirien aquí la segona edició de Sentmenat. Més, cal il·lustrar els homes de debò pel que es pugui presentar qualque dia; i a tal fi escatirem que s'esdevingué a Sentmenat. Sentmenat no està pas gaire lluny de Granollers, i allí tenim bons amics que ens explicaran prou els motius del mal record que En Rosell deixà en aquell poble vallesà.

En Emili Rosell, al servei de la «Unión Patriòtica» del partit de Sabadell, en temps de la primera Dictadura, va ésser, per alguns veïns de Sentmenat, una cosa terrible. A Granollers, avui com avui, els que es titulen més purs, es valen d'aquest home nefast perquè els dicti fins i tot les sol·licituds més senzilles. I com En Rosell **cobra comissions de tot i de tots**, esperarem el dia en que podrem esbrinar quant li toca pels treballs desinteressats que fa als granollerins. De moment ja té una Agència Administrativa, amb placa i tot. ¿A qui administrarà? Si ens guiem per la barra que Déu li ha donat, hem de creure que farà coses grosses i de molta empena. Per a convèncer els mal creients, deixem al temps per testimoni.

Quan ja havíem fet punt i ens disposavem a esperar les dades que de Sentmenat forçosament hauran de venir *para solaz y esparcimiento* dels que llegeixen LLUITA, arriba a la nostra Redacció la nova d'una altra hassanya del secretari particular — i tan particular! — del batlle de R. O. número 2 de nostra ciutat, per obra i gràcia (caldrà repetir-ho) de la Lliga Regionalista.

La nova que de l'assumpte de l'assegurança dels immobles i materials de l'Hospital i Asil de Granollers havia arribat a nosaltres, necessitava comprovació, i ja ens teníem anant d'ací cap allà fins a donar amb qui pogués i volgués explicar-nos com havia anat el negoci.